

Valentine Kalan 8-13-5
654 W. 161 St.
New York, N.Y. 10032

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, AUGUST 27, 1974

LETO LXXVI. — VOL. LXXVI

Preobljudenost sveta gledajo vsak po svoje

Konferenca o obljudenosti sveta, ki zaseda od preteklega tedna v glavnem mestu Romunije, je razdeljena v tri bloke.

BUKARESTA, Rom. — Na prizadevanje razvitih držav je prišlo do konference o obljudenosti zemlje v okviru Združenih narodov. Na konferenci naj bi pregledali položaj in se načelno sporazumeli o "akciji", ki naj bi zavarovala človeški rod in zemljo pred preobljudenostjo, ko na svetlo ne bi bilo več dovolj hrane za vse in bi to povzročalo vojne v "boju za obstanek".

Gospodarsko razvite države, kjer je prirastek prebivalstva najmanjši in ponekod že naravnost enak ničli, poudarjajo nevarnost neomejenega narasčanja prebivalstva zemlje.

Sovjetska zveza in njeni sateleti sicer priznavajo v tem pogledu za bodočnost nekaj težav, pa poudarjajo, da zahodni svet s svojimi svarili pretirava, da bi se izognil delitvi dobrin in bi se mogel ohraniti nerazvite države čim dalj v odvisnosti.

Kitajska in nekatere države nevturalnega bloka zahodno stališče popolnoma odklanjajo in trdijo, da je nagla rast prebivalstva koristna in celo nujna za razvoj zaostalih predeleov sveta.

Pri tako različnem gledanju na vprašanje, ki naj bi ga konferenca obravnavala, je očitno, da od nje ni pričakovati nobene uspeha.

Svedski zastopnik, ki je razlagal potrebo po omejitvi rasti človeškega rodu, je dejal, da ima vsaka država pravico to vprašanje reševati na svoj način in po svoji dobri volji, toda mora tudi prevzeti in nositi odgovornost za prehrano svojega prebivalstva in za kritje vseh ostalih njegovih potreb.

Nadzor nad cenami in plačami bo le prišel?

WASHINGTON, D.C. — Če tudi se je predsednik Ford izjavil proti uvedbi obveznega nadzora nad cenami in plačami in to ob podpisu zakona o ustanovitvi Sveta za ustalitev cen in plač pretekli teden ponovno poudaril, je razširjeno mnenje, da pri tem ne bo ostalo.

Sedanji Svet je nekdanji direktor Nixonovega Sveta za življenjske stroške označil za ne učinkovito sredstvo v boju proti inflaciji. Trdil je, da bo preje pospešil dvig cen, kot pa jih za držal, ko je brez vsake moči. Predsednik Ford je izrazil upanje, da bo Svet uspešno vršil nalogo, ki mu jo je predvidel.

Med demokrati v Kongresu je precej takih, ki so prepričani, da bo Ford, če ne preje, ob začetku novega leta prišel pred Kongres s predlogom za obvezen nadzor cen in plač. Ti demokrati so prepričani, da na pristojevoljno omejitve rasti cen in plač ni mogoče računati.

Vremenski prerok

Oblačno z verjetnostjo neviht, najvišja temperatura okoli 80 F (30 C).

NOVI GROBOVI

Mary Nosan
V nedeljo je umrla v Euclid General bolnišnici 72 let stara Mary Nosan s 6411 St. Clair Avenue, roj. Perusek v Roplovu v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1913, žena pok. Antona, mati odv. Anthonyja L. Williamsa A., Josepha E., 7-krat stara mati, sestra pok. Williamsa in Ignaca. Pokojna je bila od l. 1943 lastnica znane Nosanove pekarije v SND na St. Clair Avenue. Bila je članica ADZ št. 12, KSKJ št. 225, Kluba slov. upokojencev za St. Clair Avenue okrožje, American Legion Auxillary, SZZ št. 25, Barogvega dvora Kat. borštarnje št. 1317, American Slovene Woman's Cluba in Materinskega kluba pri Sv. Vidu. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnegega zavoda v četrtek ob 9., v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena jutri, v sredo, popoldne ob dveh.

Mary A. Scobie
V St. Vincent Charity bolnišnici je umrla pretekli petek 72 let stara Mary A. Scobie s 6612 Bonna Avenue, roj. Klopice v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1910, žena pok. Jamesa B. mati Ellen Gianella (St. Louis, Mo.), Doris Adamission, Betty Kreal William, 9-krat stara mati, sestra Anthonyja, Johna, Frances Primosch in pok. Edwarda. Pogreb je bil iz Zakrajškovega pogrebnegega zavoda v četrtek ob 9.30 s sv. mašo v cerkvi St. George, nato na Kalvarijo.

Julia Bokar
Včeraj je umrla v Lakewood bolnišnici 90 let stara Julia Bokar s 6615 Edna Avenue, roj. Vidmar v Kričatu v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1903, vdova po pok. Josephu, mati Josepha, pok. Juliusa, Sophie Armstrong, Mary Cole, Michaela, Edwarda, Anne Pureber, Rose Rytell, Alberta, Dolores Elkanich in pok. Mildred, 24-krat stara mati, 23-krat prastara mati, sestra Michaela in pok. Josepha. Pokojna je bila članica ADZ št. 37, SZZ št. 25 ter Oltarnega društva pri Sv. Vidu. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnegega zavoda v petek ob 9., v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena jutri, v sredo, ob 6. zvečer.

Margaret Zugel
V The Manor Care negovališču v Willoughby je po več mesecih bolezni, sledeči kapi, umrla 84 let stara Margaret Zugel s 316 E. 156 St., rojena v Dobravici pri Metliki v Sloveniji, kjer zapuša sestro Barbaro Nemanic in od koder je prišla v ZDA l. 1920, vdova po pok. Martinu, ki je imel nekdanji trgovino na Norwood Rd. in Glass Avenue, kasneje pa na Hale Avenue in E. 152 St., mati Mary Harper, Martina Jr. in Viktorja, 12-krat stara mati, 4-krat prastara mati, sestra pok. Martina in Anne Vancos. Pokojna je bila članica KSKJ št. 162 in SZZ št. 25. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnegega zavoda na E. 152 St. v četrtek ob 8.15, v cerkev sv. Jeroma ob 9., nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena nočjo.

Samo petino

Grčija je gorat in hribovit svet, od vse površine je za poljedelstvo primerne komaj petina petina.

V kulturni revoluciji na Kitajskem zališje

V kulturni revoluciji, ki se izživlja v napadih na Konfucija in Lin Piao-ja, je prišlo do zatišja, menda zaradi čuvanja gospodarstva.

HONG KONG. — Nad eno leto so na Kitajskem navdušeno napadali nauke starega kitajskega modrijana Konfucija in bivšega podpredsednika republike ter vojnega ministra Lin Piao-ja. Posebno ostri so bili proti vsakemu oportunizmu in poudarjali potrebo po revolucionarnem duhu.

Prišlo je do napadov na razne partijske in upravne osebnosti, vendar ne v taki meri in ostrini kot v prvi kulturni revoluciji pred 8 leti. Vsekakor je morala nova kampanja kulturne revolucije povzročiti motnje v narodnem gospodarstvu, da so v zadnjem času to zavili. Opazovalci trdijo, da naj bi bil očitni vzrok sedanjemu zatišju potreba po mirnem in nemotenem gospodarskem razvoju.

Javni pozivi vabijo vodilne tovarise, naj se izkažejo na vseh ravneh svojega delovanja kot "tovariši in borci", posebno važno je, da "delujejo dobro, tudi kot poveljniki". Neka radijska oddaja iz Sinkiangja je zadnji teden omenjala "napačne težnje v množičnem gibanju". To bi še pred nekaj tedni označevali vodniki kampanje za "revizionizem". Do spremembe je prišlo nenadno in kritike vodnikov so zginitile z zidov glavnega mesta.

Ameriško-sovjetska trgovina letos enako obsežna kot preteklo leto

WASHINGTON, D.C. — Kljub vsem težavam in oviram v medsebojni trgovini med ZDA in ZSSR, ko se Kongres vztrajno upira podelitvi "prijeteljskega" položaja ZSSR, se medsebojna trgovina drži nekako na lanskim ravni. Lani je ZSSR kupila v ZDA velikanske količine žita, letos tega ni.

Lani je medsebojna trgovina med ZDA in ZSSR dosegla skoraj 1.4 milijona dolarjev, od tega je ZSSR plačala samo za žito okoli 800 milijonov dolarjev. Letos je v tej trgovini le malo deželni pridelkov, večinoma je Sovjetija kupila in kupuje stroje in tehnično opremo.

Ameriški stroji bodo izdelovali tovornjake v veliki tovarni ob reki Kami, ameriški stroji bodo nameščeni v tovarnah umetnih gnojil pri Kujbiševu ob reki Volgi.

Lani so imele ZDA v trgovini z ZSSR prebitka 1.2 milijona dolarjev, letos računajo, da bo prebitek znašal okoli 1 bilijon.

Sirica razpravo le odložil za tri tedne

WASHINGTON, D.C. — Zvezni sodnik John J. Sirica je na pritisk odložil sodno razpravo proti krivcem Watergate vloma za tri tedne, četudi je prvotno tak predlog odklonil in vztrajal na stališču, naj se razprava začne 9. septembra.

Na poziv prizivnega sodišča za District of Columbia je Sirica nato pretekli petek začel razpravo odložil za tri tedne na 30. september. Preložitev razprave je podpiral zlasti tudi posebni tožilec Leon Jaworski.

Japonska jedrska ladja na prvi poskusni plovbi

TOKIO, Jap. — Prva japonska jedrska ladja Matsu je včeraj odpeljala iz pristanišča na prvo poskusno plovbo. Cela armada ribiških čolnov ji je skušala zapreti pot, pa ni uspela. Matsu je zapustila pristanišče ob hudem vetru in dežju ter bo ostala na morju tri tedne, da preskusi delovanje jedrskega reaktorja in vseh drugih naprav. Ladja obsega 8.214 ton in je njena gradnja stala 22 milijonov dolarjev.

Omejena neodvisnost za Kabindo v Afriki

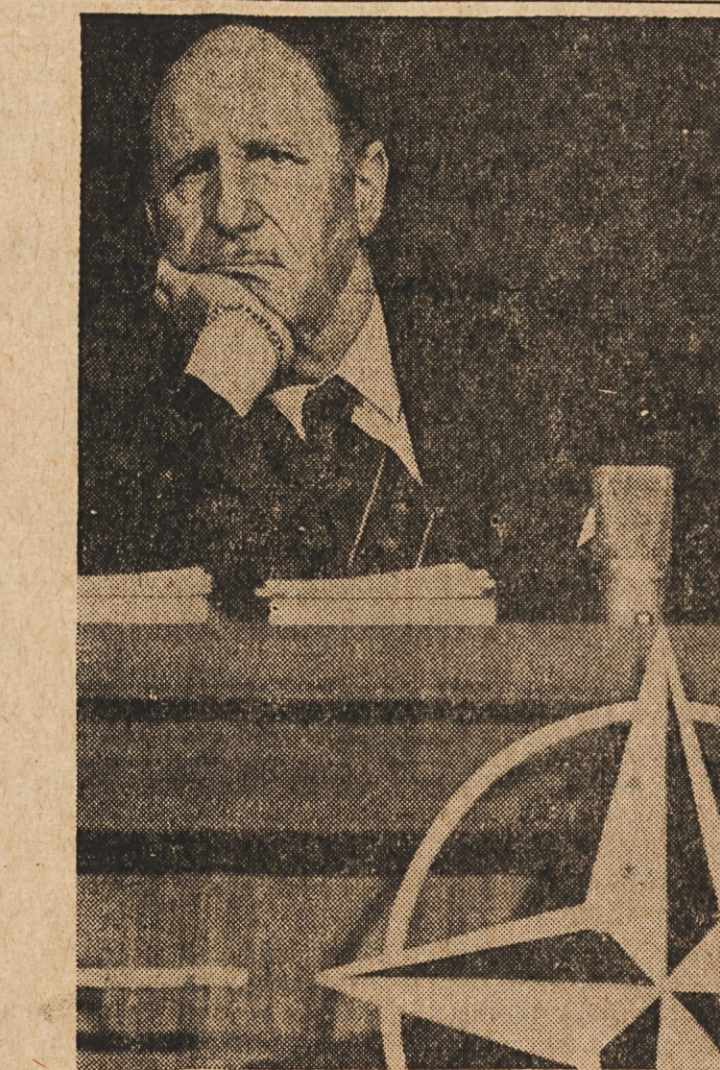
Ko v Lizboni govorijo o priznanju neodvisnosti portugalskim afriškim pokrajinam, imajo za Kabindo poseben načrt.

LIZBONA, Port. — Portugalska je priznala neodvisnost Gvineji in hoče z njo le urediti mir in reden prenos oblasti in uprave. Obljubila je neodvisnost tudi Mozambiku in Angoli, kjer živi precejšnje število belih Portugalcev, ki za tako rešitev niso vneti. Verjetno je zato, da bosta morali ti dve pokrajini, posebno Angola, na neodvisnost čakati nekaj dalj.

Poseben položaj zavzema v teh portugalskih načrtih pokrajina Kabinda, ki je sicer upravno del Angole, četudi je od nje popolnoma ločena s 40 milj širokim področjem, ki pripada republik Zaire.

Kabinda je bogata na olju in ga Portugalci že sedaj načrpajo tam letno za okoli 500 milijonov dolarjev vrednosti. Trdijo, da so odkrili nova obsežna ležišča in bo tako črpanje možno še povečati. S tem oljem bi lahko Portugalska krila dober del svojih potreb.

Ker je Kabinda sorazmerno majhno ozemlje in ločeno od Angole, so v Lizboni prišli na misel, da bi jo spremenili v posebno neodvisno državo, ki pa bi bila s posebno pogodbo povezana s Portugalsko. Ta bi bila odgovorna za njeno obrambo in bi zato imela pravico do dela njene olja.

POLOŽAJ NI ZAVIDLJIV! — Glavni tajnik NATO Holandec Joseph Luns kaže s svojim razpoloženjem in zaskrbljenim izrazom obraza položaj NATO, ki ga je povzročila ciprska kriza.

'SAMOTNI OREL' LINDBERGH JE VČERAJ KONČAL SVOJ LET

Včeraj je umrl na raku v starosti 72 let "Samotni orel" Charles A. Lindbergh, ki je v maju 1927 kot prvi preletel Atlantik od New Yorka do Pariza brez prestanka v malem, enomotornem letalu z 200 konjskimi silami.

KIPAHULU, Maui, Havaji. — Charles A. Lindbergh, ki je 21. maja 1927 v malem enomotornem letalu "Spirit of St. Louis" z 200 konjskimi silami preletel kot prvi Atlantik od New Yorka do Pariza brez vmesnega pristanka in si s tem pridobil svetovno slavo in priznanje kot največji junak svoje dobe, je včeraj v starosti 72 let umrl v svojem domu tu ob morju včeraj na raku. Po 26 dneh v Columbia Presbyterian Medical Centru v New Yorku, kjer so brez uspeha skušali njegovo bolezen zavreti, je Charles A. Lindbergh odletel v svoj samotni dom sredi Pacifika, da se pripravi na smrt, ki je vedel, da je blizu. Sam je uredil tudi vse za preprost pogreb, ki je bil opravljen nekako 8 ur po njegovi smrti.

Pokojni letalec je bil položen k večnemu počitku na pokopališču poleg male cerkvice v Kipahulu, oblečen v preprosto delavno obleko in v krsti, ki so jo zbili skupaj pastirji goveda v bližnjem mestecu Hana. Zdravnik dr. Howell je dejal, da je "Samotni orel" zadnje dni življenja porabil za izdelavo načrta za svoj pogreb.

"Ko je vedel, da ne bo več okrevaj, je zahteval odpust iz Columbia bolnišnice, da bi mogel umreti. Tu je že pred leti uredil svoj počitniški dom in je hotel tu umreti," je dejal Lindberghov osebni zdravnik. Iz New Yorka je poletel na Havaje v letalu United Airlines, nato pa na svoj dom z malim letalom.

Charles A. Lindbergh je bil rojen 1. 1902 v Detroitu, pa se kasneje s starši preselil v Little Falls v Minnesoti. Njegov oče je bil priseljenec s Švedske, ki je bil ponovno izvoljen v Kongres, njegova mati pa učiteljica. Charles je tako prebil več let v

Washingtonu, D.C., ki pa mu ni bil nikdar všeč. Po končani srednji šoli se je vpisal na univerzo v Wisconsinu in študiral dve leti strojno tehniko. Lepega dne je to opustil kot "predolgočasno" in šel po svetu. Vnel se je za letalstvo, postal odličen in drzen letalec, ki je kazal svoje spretnosti po raznih krajih širne Amerike.

Postal je poštni letalec in se pri 25 letih odločil za polet preko Atlantika, da bi dobil \$25,000 nagrade, ki je bila razpisana za tak let. Uspel je, ko je v malem, enomotornem letalu "Spirit of St. Louis", obloženim do zadnjih možnosti z bencinom in z le najnujnejšimi potrebščinami za polet, srečno preletel v 32 urah in pol 3,600 milj dolgo progo od New Yorka do Pariza, kjer je pristal na letališču Le Bourget.

Z zmago nad Atlantikom si je Charles A. Lindbergh pridobil svetovno slavo in najvišja odlikovanja različnih držav sveta, med drugim "medaljo časti", ki mu jo je izglasoval Kongres ZDA. Postal je rezervni polkovnik v letalstvu ZDA, direktor Pan American Airways in svetovalec letalskih tovarn. Njegovo letalo "Spirit of St. Louis" je v Smithsonian Institute v Washingtonu, D.C., kot dokaz sposobnosti, podjetnosti in drznosti mladega Amerikanca, pa tudi ameriškega duha.

Mladi, slavní letalec se je junija 1929 poročil z Anno Morrow, hčerko Dwighta D. Morrowa, poslanika ZDA v Mehiki. Njun prvi otrok je bil 1. marca 1932 ugrabljen in mesece kasneje najden umorjen kakih 5 milj od njunega doma v Englewoodu, N.J. Za to ugrabitev je bil obsojen na smrt nemški priseljenec Bruno R. Hauptmann, pri katerem so našli del odkupnine za ugrabljenega otroka.

Po tem strašnem udarcu je C. A. Lindbergh odšel s svojo ženo v Evropo in živel delno v Veliki Britaniji delno v Franciji vse do pomladi 1939, ko je začela svetu groziti nova vojna. Lindbergh, ki je podrobno proučeval letalske sile glavnih držav sveta, je prišel do zaključka, da je nemško vojno letalstvo daleko najmočnejše in da bo v vojni kos vsem ostalim. Ko je Hitler začel drugo svetovno vojno, je Lindbergh javno nastopal proti vstopu ZDA v vojno na strani Velike Britanije. Predsednik F. D. Roosevelt ga je zaradi tega javno obsodil, nakar je Lindbergh zapustil letalske sile ZDA, kjer je bil polkovnik.

Ko je Japonska napadla Pearl Harbor, se je Lindbergh ponudil v vojno službo. Predsednik Roosevelt ga ni maral vzeti nazaj v oborožene sile, zato je kot civilni svetovalec vezbal ameriške letalce in pri tem sam nekajkrat letel v boj proti japonskemu letalstvu. Sestrelil je vsaj eno, če ne dve japonski letali v boju kot "učitelj" ameriških vojnihi letalcev.

Po koncu druge svetovne vojne je živel večinoma bolj za sebe in se ukvarjal z raznimi načrti. Tako je pomagal najti starodavne spomenike Maja kulture v Mehiki, primitivno plemo Tasaday na Filipinih, sodeloval pri gradnji umetnega srca, pa tudi pri razvoju raket. Delal je tudi za čistočo okolja.

Iz Clevelanda in okolice

Uprava AD išče raznašalca lista—
Uprava Ameriške Domovine išče raznašalca za E. 71 St., Lockyear, Hecker in Myron avenue. Kličite 431-0628.

Pozdravi—
John in Marija Brodnick pošiljata pozdrave prijateljem z božje poti St. Anne De Beaupre, Que.

Zločincem stopajo trdo na prste—

Predsednik mestnega sveta G. Forbes je dal policiji dva tedna časa, da napravi v mestu red in poskrbi za varnost. V prvi vrsti mora pregnati prostitucijo z javnih prostorov in zagotoviti varnost na cestah sredine mesta ob vseh urah dneva. Če policija, katero Forbes dolži odgovornosti za obstoječe stanje, ne bo napravila reda, bo G. Forbes predložil volivcem preklic zakona, ki ji daje pravico do 3% višjih plač, kot jih ima policija v kateremkoli mestu Ohia z nad 50,000 prebivalci. Četudi je dobil G. Forbes nekaj grozljivih klicev, je izjavil, da od svoje zahteve ne odstopi.

Povišan davek—
Mestni župan R. J. Perk je predložil včeraj mestnemu svetu povišanje mestnega dohodninskega davka za 50%. Če bo mestni svet predlog odobril, bo predložen v odločitev volivcem v novembru.

K molitvi—
Članice Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ so vabljene jutri, v sredo, ob dveh popoldne v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za umrlo članico Margareto Zugel, v četrtek jutraj pa k njenemu pogrebu.

Hudi nalivi povzročili škodo po suši prizadeti Afriki

RIM, It. — Zastopnik Organizacije za hrano in poljedelstvo ZN, ki ima tod svoj sedež, je dejal, da so zadeli sušno področje Afrike južno od Sahare obsežni nalivi, ki so povzročili precej škode.

"Dež, ki je na nekaterih področjih povzročil poplavlje, je mešan blagoslov," je dejal predstavnik Organizacije za hrano in poljedelstvo. Omogočil bo dobro žetev, pretrgal pa je ponekod ceste in odtrgal nekatera naselja od sveta. Dejaj, da bodo ZDA plačale za najem 2,000 kamel, ki bodo ponesle hrano osamljenim, težko dostopnim naseljem.

Abesinska vojska vzela cesarju njegove palače

ADIS ABABA, Abes. — Vojaški vodniki, ki so si v letošnjem februarju prilastili oblast v tej najstarejši neodvisni državi Afrike, so postopno omejevali cesarjevo oblast, sedaj pa so mu odvzeli tudi cesarske palače. Te so poslej narodna last in v javni upravi.

Palačo, v kateri običajno živi cesar Haile Selasije, so preimenovali v "Narodno palačo". Bila je zgrajena leta 1955 ob 25-letnici kronanja Haile Selasije.

ture v Mehiki, primitivno plemo Tasaday na Filipinih, sodeloval pri gradnji umetnega srca, pa tudi pri razvoju raket. Delal je tudi za čistočo okolja.

Zapustil je ženo Anno, hčerki Anne Spencer in Reeve ter sinove Landa, Johna in Scotta.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States: \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
- Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
- Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 83

No. 140 Tuesday, Aug. 27, 1974

Pliberk: Za Slovence ni enakopravnosti

Ko prihaja med nas v goste koroški slovenski pevski zbor Gallus, je prav, da se ozremo malo na razmere na slovenskem Koroškem, kjer so gostje doma. Položaj Slovencev v javni upravi razkriva prav lepo članek, ki ga je pod gornjim naslovom objavil 18. julija 1974 v Celovcu izhajajoči list "Naš tednik".

II.

Pred občinski forum je stopil mestni svetnik Stanko Vavti (EL) in obsodil — v kolikor se tiče Slovencev — mačehovsko ravnanje večine občinskih zastopnikov, temu pa še dodal: "Zakaj sovražite ta (materin) jezik, da niti 20 lepakov ne morete odobriti?" Pravil je, da se nekateri ponajša s svojim slovenstvom samo, če so volitve blizu; bodril je k skupni poti in apeliral na včerajšnje, naj se spreobrnejo.

Molk večine je predril edino mestni svetnik W. Tscuschnik (SPOe), ki se je drznil izjaviti (misli je na oficialno delegacijo — goste iz Slovenije na lanskem sejmu): "Lani sem otvoril v nemškem jeziku in gostje od spodaj so imeli to za lepo."

Predrznost protislovenskih krogov gre torej celo tako daleč, da skušajo izigravati državljane in oblasti Slovenije proti Slovincem na Koroškem. Čas je, da to in onstran meje spregledamo umazano igrjo, ki jo predvajajo na hrbtu in za hrbtom koroških Slovencev.

Razpravo so odborniki zaključili z glasovanjem o predlogu. Kot je bilo pričakovati — večina se je izrekla proti. Vrste ljudske stranke so "držale", pri socialistih so se duhovi vsekakor ločili: Maria Obertautsch je glasovala za predlog, medtem ko so se Kristan, Britzman in Valentin Vavti vzdržali glasov (kar pa je isto kakor protiglasovanje).

Ta primer iz pliberške občinske hiše je dal vpogled v ozadje že večkrat kot "nazorno" opisanega sodelovanja. To sodelovanje gre brezizjemno in docela na račun slovenskih občanov, kajti nemške frakcije se požvižgajo na sodelovanje, brž ko se Enotna lista prizadeva doseči uresničitev upravičenih bistvenih zahtev svojih volivcev — garancijo vsaj osnovnih pravic na občinski ravni. Sodelovanje iz tega vidika je zgolj enostranska zadeva in pomeni napačen naziv za medfrakcijske odnose v Pliberku.

Ne velja to, kar je bilo te dni napisano v nekem partijskem listu, da Slovenci v Enotni listi ne bi prenesli demokratičnega pregledovanja — poraza. To je huda zmešnjava ali zameglitev pojmov. Kjer namreč demokratični princip glasovanja dopušča kršenje osnovnih pravic državljanov, ne moremo govoriti o demokratičnem postopku, marveč je to diskriminacija, ravnanje proti pravicam, zagotovljenim v določilih državne pogodbe in ustave, skratka: godi se krivica. Porazena je demokracija.

V zadevi dvojezičnosti na otvoritvi sejma zastopniki Slovincem ne-naklonjenih občinskih strank niso črhili besedice. V tem je nedemokratičnost: drugače kratkomočno prezirati. Kako je tu možna skupna pot?

Toda z molkom so se sami dotaknili lastne skeleče rane. Z obrazov vseh "nemih" si mogel brati hudo notranjo stisko. Čepeli so kakor popariji polži. Mar jih peče vest?

Položaj naših rojakov na Koroškem je res težen in le malo je upanja, da bi se v bližnji bodočnosti bistveno izboljšal. Nemški nacionalizem na Koroškem je izredno močan in še bolj zagrizen, kot kaže razprava v občinskem svetu Pliberka.

Koroški Slovenci se zavedajo svoje šibkosti in gledajo željno proti Ljubljani in Beogradu za pomoč. V Ljubljani so polni odločnih besedi in zagotovili, ki pa služijo bolj pomirjevanju koroških Slovencev kot resnični pomoči. V Ljubljani dobro vedo, koliko njihova beseda zaleže in koliko njihova zagotovila veljajo.

Za Ljubljano se morda brigajo nekaj v Celovcu, na Dunaju pa gledajo le proti Beogradu in presoajo, kakšen je položaj tam. V odgovornih krogih na Dunaju izjavljajo, da "v Beogradu ni juha nikoli tako vroča, kot jo v Ljubljani skuhamo". Beograd tu in tam malo zagrmí, nato pa se za vso reč ne briga dosti; koroški Slovenci so bili zanj le "nepotrebna sitnost" v prvi Jugoslaviji in so v sedanjosti.

Vodniki obeh glavnih slovenskih organizacij na Koroškem bi storili prav, če bi se tega dejstva čim preje zavedli. Ko bodo položaj stvarno presodili, bodo prišli do zaključka, da je potrebna večja njihova lastna strnjjenost, potreben enoten nastop vseh slovenskih sil z manjšim javnim sklicevanjem na Ljubljano in Beograd, pa zato z neposrednim pozivom in pritožbo na vse ostale podpisnice avstrijske mirovne pogodbe in tudi na Varnostni svet Združenih narodov. Beograd, ki bi bil dolžan take pritožbe vložiti, če

bi mu bili koroški Slovenci res pri srcu, se ni zganil in ne kaže nobene take namere.

Za nas Slovence v svobodnem svetu je važno, da razvoju na Koroškem skrbno sledimo in poskušamo po svojih močeh vedno znova opozarjati svet na nasilni nemški nacionalizem v Avstriji, ki ustvarja in vzdržuje ognjišče nemira in nezadovoljnosti na eni močno občutljivih meja v Srednji Evropi. To ognjišče miru utegne nenadno postati usodno za Avstrijo, če Sovjetska zveza opusti sedanjo politiko "pomirjevanja" z ZDA.

BESEDA IZ NARODA

MSGR. ALBIN GNIDOVEC 80-LETNIK

CLEVELAND, O. — Danes, 27. avgusta 1974, to je pred osemdesetimi leti, se je rodil v vasi Veliki Lipovec, župnija Ajdovec, dekanija Žužemberk na Dolenjskem v Sloveniji, msgr. Albin Gnidovec, vpokojeni župnik župnije sv. Cirila in Metoda v Rock Springs, Wyoming, USA. Pisati o gospodu jubilaru, ni lahko, ker ne ljubi tega. Največ podatkov o njem imamo za sedaj še vedno izpod peresa njegovega več letnega župnika pri Sv. Lovrencu v Newburghu, O., rajnega msgr. Johna J. Omana. Ta ga je bil namreč pridobil ob svojem prvem obisku domovne Slovenije 1925., da je prišel pastirski med rojake v njegovi župniji.

Msgr. Albin Gnidovec se je rodil v družini Jožefa Gnidovca, rojenega 13.1.1869, brata škofa dr. Janeza Gnidovca, in njegove žene Elizabete, rojene Vidmar. V zakonu se jima je rodilo 12 otrok, od katerih jih živi danes še kar sedem; med njimi poleg jubilara še njegova sestra Ivanka, poročena Amad, tu v Ameriki.

Pisec teh vrstic se jubilara spominja iz svojih dijaških časov, to je iz Zavoda sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano, kjer sta oba obiskovala škofijsko klasično gimnazijo, le da je bil pisec tri leta za njim. Jubilar pripada drugi zavodski generaciji, pisec pa peti.

Albin Gnidovec je študiral gimnazijo v "škofskih zavodih". Sem je prišel na prigovarjanje strica Janeza, takrat profesorja klasičnih jezikov na tej gimnaziji. Ker pa so imeli v njegovem domačem kraju v tistih časih ljudsko šolo samo z dvema razredoma, za vpis v gimnazijo pa so zahtevali štiri, zato se je vpisal na gimnazijsko pripravljavnico v St. Vidu, katero je opravil z uspehom in se potem po opravljeni gimnazijski skušnji vpisal v prvi razred. Po maturi je stopil v ljubljansko bogoslovje. Po štirih letih študija je bil 2. jan. 1918, to je med prvo svetovno vojno, posvečen v duhovnika. Po dobrih sedmih letih kaplanovanja na dveh župnijah ljubljanske škofije šent Jernej in St. Vid pri Stični se je odločil za dušnopastirsko delo med rojaki v Ameriki.

Potem ko je že deset let pastiroval rajni father John J. Oman pri Sv. Lovrencu v Newburghu, O., se je odločil, da obišče rojstno domovino svojih staršev in da si ogleda rojstne kraje svojih župljanov: Hinje, od koder je bilo nad sto šentlovrenskih družin; Žužemberk (Po številu so bili Žužemberčani takrat na drugem mestu v fari sv. Lovrenca); Dobernič, rojstni kraj škofa Friderika Baraga, našega bodočega ameriškega svetnika, ki je dal Sv. Lovrencu tudi lepo število dobrih župljanov;

Ambrus, Zagradec, St. Vid pri Stični, Skocijan, Bučko, St. Jernej, Mirno peč, Trebnje in še mnogo drugih vasi in trgov, ki so imeli svoje zastopnike v njegovi fari.

Preden se je podal father Oman na obisk v stari kraj, so mu župljani naročili, da mora s seboj pripeljati, ko se bo vrnil k njim, slovenskega kaplana. Pri Sv. Lovrencu so imeli takrat samo enega kaplana, pa še ta je bil Slovak. Father je vedel, da jim ne bo mogel lahko ustreči, saj je vedel, kako ljubljanski škof sam potrebuje duhovnikov. Vseeno pa se je odločil, da bo poskusil, pa naj velja, kar hoče.

Štirinajst dni pred Omanovo vrnitvijo v Ameriko so imeli duhovniki šmarske dekanije na Krki pri Stični dekanjsko konferenco, na katero so povabili poleg p. Kazimirja Zakrjaškega, predsednika takratne izseljenške Družbe sv. Rafaela, tudi fathra Omana, da bi ondi zbrani duhovščini predavala o ameriških Slovincih, zlasti o njihovih verskih razmerah. V svojih spominih "Za božjim klicem", Kranj 1939, je father O. zapisal: "Moj govor je ljubi Bog precej bogato nagradil. Komaj sem zbranim duhovnikom predložil srčno željo svojih faranov, je že vstal tedanji šentvidski kaplan Father Albin Gnidovec in v priročju vseh tam zbranih duhovnikov izjavil, da je pripravljen iti z menoj v Ameriko, Takoj sva šla oba na delo. Dobiti je bilo treba dovoljenje od škofa in od vlade. Skof dr. Jeglič se je prav v tistih dneh mudil na svojem posestvu v Gornjem gradu na Stajerskem. Zato sem se precej dolgo jutro v spremstvu svojega prijatelja dr. Fr. Trdana odpeljal v Gornji grad. Skof naju je kar najpriproneje sprejel in z vidnim zanimanjem poslušal ameriške novice. Ameriških rojakov, s katerimi se je bil o priliki evharističnega kongresa v Chicagu sešel, se je še prav dobro spominjal. Končno sem se pa vendarle ojunčal in kar naravnost povedal svoje in svojih faranov željo. Še danes ga vidim, kako se je vzravnaval, nekoliko pomislil in z glavo zmajal, potem pa me rekel: "Duhovnika naj Vam dam, toda kakšnega? Slabega ne marate, dobre pa sam potrebujem."

"Presvetli!" sem mu segel v besedo, "duhovnika sem že izbral. Vi samo recite da in zadeva bo rešena."

"Kateraga gospoda ste pa že izbrali?"

"Gospoda kaplana Albina Gnidovca."

"Ta je pa mlad, dober in delaven gospod. Ker pa imam rad ameriške rojake, Vam ga dam." (Prim. str. 156!)

V enem tednu je Father Gnidovec uredil vse papirje in vse drugo za odhod v Ameriko. Odpeljali so se prek Budimpešte, Dunaja, Nemčije in Belgije na Anglesko. V Liverpoolu so se vkrcali na Berengarijo, ki jih je v petih dneh nemirne vožnje izločila na kanadska tla. V Clevelandu so prispeli v nedeljo popoldne, 6. septembra. Na postaji jih je pričakovalo lepo število faranov, prijateljev in znancev. Spremili so jih v šentlovrenski Narodni dom, kjer so morali zbranim na dolgo in široko poročati o vtisih v Sloveniji. Novi šentlovrenski kaplan se

je čudovito hitro vživel v novo dušnopastirsko prakso. Poseben talent ima za to. V najkrajšem času se je naučil angleščine, tako da je pridigal in da ni imel težav pri svojem delu. Takoj se je naučil leti voziti z avtom. Že v prvem letu je obiskal vse farane in obenem napravil popis vseh družin v fari kakor tudi posameznikov-samcev odn. samk. Rad je tudi obiskoval bolnike po domoh in v bolnišnicah. V tem mu je bil vzor njegov novi župnik Oman. Bil je dober pridigar. Za govore se je zelo skrbno pripravil. Mnogo je študiral. Poleg teologije so ga zanimale biografije velikih osebnosti; njegov "konjiček" pa je študij zemljevidov; mimo gora, se pravi turizma, zelo ljubi tudi fotografiranje. Tujega jezika se nauči mimgrede. To zadnje mu je veliko koristilo v spovednici. Vsaj v 8 jezikih je spovedoval, posebno v Rock Springs, kjer je veliko tujih narodnosti. Prva stvar zjutraj ob petih je bila pred mašo spovednica, ob sedmih maša, nato pisarna, šola itd. Posebno rad je učil otroke verouka in pa slovenščine, in to ne samo v domači šoli, marveč tudi zunaj te, tj. po narodnih in zasebnih domoh. Otroci so ga imeli zelo radi. Kupoval jim je knjige in odnosil jim jih dajal brati. Odraslejšo mladino pa je zbiral po farnih in cerkvenih odnosno kulturnih prosvetnih društvih. Posebej naj je omenjena "Krka" slovensko dramatično društvo pri Sv. Lovrencu, ki je dalo na oder vrsto ne samo preprostih marveč tudi zahtevnejših del ("Beneški trgovci" itd.). Sam je bil tudi režiser.

Vedno je bil trdnega zdravja, majhne postave, suh, pa silno živahen in vedno lepo rdečega obraza. (Tako mi ga je prikazal father Jul. Slapšak, ki je kesneje prišel za kaplana k Sv. Lovrencu in so mu fathra Albina ljudje opisovali v tej luči.)

Dne 26.2.1931 je father Gnidovec postal župnik slovenske fari sv. Cirila in Metoda v Rock Springs, Wyo. Sem ga je spravil rojak dr. Janez Zaplotnik, ki je tiste čase župnikoval nekje v bližini Omaha, Nebr. Tu se je z enako gorečnostjo le da s se večjo odgovornostjo lotil dušnopastirskega dela. To obdobje bi zahtevalo poseben daljši opis, saj objema čas nad 40 let še bolj napornega dela in žrtvovanja za dušni in telesni blagor zaupanih mu vernikov. Morda bi storil to kdo od tamkajšnje rojakov. G. jubilara pa naj Bog živi še mnogaj mnogo let.

J. S.

Chicago in okolica — pozor!

CHICAGO, Ill. — Veliko se je že pisalo o koroškem pevskem zboru "Gallus", ki te dni gostuje med nami po Ameriki in Kanadi. Bralci Ameriške Domovine so gotovo vsaj malo poučeni o zboru in tudi vedo, kdaj in kje se bodo vršili koncerti. Tole vabilo je le še zadnji opomin za Slovence iz Chicaga in okolice, da se koncerta v čim večjem številu udeležijo.

Koncert se bo vršil v nedeljo, 1. septembra, ob petih popoldne v dvorani šolskih sester na Mount Assisi v Lemontu. Ne bi mogli imeti bolj primerne prostora. V Lemontu bo tisti dan medeni piknik, ki vedno privlači veliko množico. Po sv. maši in kosilu se bomo zabavali med svojimi ljudmi, popoldne pa naredimo par korakov in smo pri sestrah, brez problemov mestnega prometa in parkiranja. Tudi popoldanska ura koncerta bo vsem ugodna. Je prav pripravna za ljudi, ki prihajajo od daleč, kakor tudi za družine z majhnimi otroki. Ker so vstopnice za otroke po samo en dolar, bodo starši lahko dali svojim otrokom to edinstveno prilžnost, da slišijo prvovrstni zbor, ki prepeva naše narodne pesmi. Posebno za otroke Slo-

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

Chicago, Ill. — V Narodnem odboru v Mariboru so bili: Ravnatelj Cirilove Tiskarne dr. Anton Jerovšek, dr. Karl Verstovšek, dr. Rosina, dr. Josip Hohnjec dr. Franc Kovačič, Franjo Zebot, župnik v St. Ilju Evald Vračko in major Rudolf Maister. Ob prevratu oktobra 1918 so hoteli mariborski Nemci prehiteti dogodke. Bili so organizirani v "Zeleni gardi". Dr. Verstovšek je takrat spoznal nevarnost položaja. Na lastno roko je imenoval Rudolfa Maastra za generala. V naglici je zbral nekaj prostovoljcev, bivših vojakov Slovencev in z odločnim udarom zdrobil "Zeleno gardo". Na Glavnem trduu je prišlo do boja, padlo je nekaj Nemcev, pa je bil v Mariboru kmalu upostavljen red in slovenska oblast. General Maister je hitro zasedel še nekaj krajev onstran Mure, npr. Lipnico, Murek, Gumilico, Ernovž, Radgono. Pa so se Namci med tem že nekako organizirali in začeli s protinapadi, pa niso dosegli skoro nič. Mirovna pogodba je priznala Avstriji kraje onkraj Mure. Če bi ne bilo generala Maistra, ne vem, kako bi danes izgledala avstrijsko slovenska meja. Skoda, da se za Koroško ni našel noben general Maister. Ljudje pri vlad v Ljubljani so zamudili dragocene trenutke. Preveč so se zanašali na pravičnost velikih in na objubo Wilsona, da si bo lahko vsak narod gradil svojo lastno usodo. Takrat smo bili prvi varani od zapadnih velesil, pozneje se je ta zgodba še večkrat ponavljala. Ko je šlo za slovensko Koroško, so več veljale besede Slovincem sovražnega laškega sosedu in tedanjih nemških tiranov, kakor pa upravičene zahteve slovenskega naroda. Amerikanci so poslali na Koroško polk. Milles, da preišče položaj in nepristransko poroča mirovni konferenci, ki je zasedala v Parizu. Pa je mož iskal stikov le z Nemci, ki so bili premagani, ni pa se mu zdelo vredno, da zasliši tudi slovensko stran in vodilne slovenske koroške rodoljube. Tako se je zgodilo, da je mirovna konferenca odločila ljudsko glasovanje v dveh conah, ki je 20. okt. 1920 izpadlo za Slovence usodno. Z zvitimi obljubami so Avstrijci preotili marsikatero glasovnico Slovence. Lahki so na mirovni konferenci zagovarjali avstrijske težnje. Tudi Francozi so nas izdali. (Dalje sledi)

Kaj je novega v slovenski naselbini? Ni ravno veliko. V zadnjem času je bilo več požarov, ki so verjetno bili podtaknjeni. Najprvo na 21. cesti, kjer je zgorela hiša last neke Poljakinje. Občutno je bila prizadeta sosednja hiša last ge. Chemažar. Na 23. cesti je nastal požar v hiši Williama Kure. Na stranskih ulicah med Cermak Rd in 22. Pl. je bilo več manjših požarov, ki bi lahko bili usodni. Ogenj je nastal v posodah za odpadke. Ljudje nimajo posod pokritih. Lahko kdo vrže tlečo cigareto v posodo, pa je kaj hitro nesreča. Lahko pa to delajo tudi fantini nalašč. Kdo ve? Prav bi bilo, če bi policija po noči večkrat nadzirala tudi stranske ulice.

Med Damen in Wollcott na Cermak Rd. so pričela dela za polaganje novega električnega kabla. Je precej ropota.

Kaj pomeni demokracija v Ameriki, smo lahko spoznali ob priliki spremembe v Beli hiši. Nixon je moral iti, dasi nerad,

škovske sobotne šole bo to užitek, ker bodo nekaj pesmi gotovo znali.

Če še nimate vstopnic, kličite pisarno Slovenske Ženske Zveze BI 7-2014, alj pa dr. Leskovarjevo pisarno 847-6679.

Naj ne bi bilo med nami Slovence, ki bi iz lenobe ali nemarnosti koncert zamudili!

Pripravljajni odbor

nasledil ga je novi predsednik Gerald Ford. Ni bilo nobenih neredov, demonstracij, ni potekala niti ena kaplica krvi, ni bilo pozvano vojaštvo v pripravljenost, ni bilo policijske ure. Vse je potekalo gladko brez nasilja. V drugih vzhodnih "demokracijah" je vse drugače. Niti kihniti ne smeš proti tiranu na površju, pa si že "zašit" za nekaj let, če ni celo kaj hujskega... Naj se gredo oni, ki se bahajo s svojo "demokracijo", n. pr. Tito, učiti sem v Ameriko, kjer ima besedo ljudstvo. Bodimo ponosni na ameriško ustavo, ki je jamstvo svobode in reda.

Kaj hitro se približuje Gallusov koncert v Lemontu v veliki šolski dvorani pri slov. šolskih sestrah 1. sept. ob 5. pop. Imate že vstopnice? Napravite trden sklep: Gremo na koncert slovenskih koroških rojakov. Pokažimo z veliko udeležbo, da smo z njimi v njihovi borbi za narodnostne pravice, katere so jim kratenne.

Število zločinov, ki jih povzročajo ženske, strašno narašča. Statistika FBI pove, da je od 1. 1960 do 1972 število ženskih zločinov poraslo za 246%. Število umorov povzročenih od žensk je v 12 letih poraslo za 114%. Pač tudi znamenje časa.

Ali je poteklo kaj solz ob Nixonovem odhodu iz Bele hiše? Ne mislim na njegovo ožjo okolico ampak na Chicago. "Jokala sem", je rekla neka gospa. "Pa zakaj je moral iti? Saj nam je vendar bil tako dober..." Nič hudega, ženske solze so poceni...

Angleški zgodovinar in filozof Arnold Toynbee je ob svoji 80 letnici tole povedal: "Nasproti si stojita človeška narava in tehnologija. Najbolj nas spravlja v obup, da izgubljamo svojo človeškost; da smo blago, ki ga predeležuje, da smo formularji, ki gredo skozi računske stroje. Močemo biti ne ljudje..."

Zdravnik: "Zakaj vas trubljenje avtomobila dela tako nervoznega?" Bolnik: Zato, ker je zadnje nedeljo nekdo mojo ženo ugrabil in jo odpeljal z avtom. Sedaj, ko slišim avto, se prestrašim in si mislim, da jo je pripeljal nazaj!"

Kmalu bo počitnic konec. Upam, da bo takrat tudi kaj več novic. Sole se bodo odprle in bo spet živ-zav v okolici. Ker je danes nekam čudno vroče, da se mi kar ne ljubi kavšati po moji stari mašini, zato naj bo konec in vsem skupaj prav lep pozdrav

"Toti Štajerc"

Za dobro voljo

POGOJNO

Društvo je imelo mesečno sejo in neki rojak bi bil rad pristopil v društvo. Ko ga je neki član priporočil društvemu predsedniku za sprejem, je tudi nekaj na tiho povedal, da ljudje o kandidatu sicer večkrat kaj govorijo, kar pa se mu ne more dokazati. Ko je prišla na dnevni red točka predlaganje in sprejemanje novih članov je predsednik o tem tako le poročal:

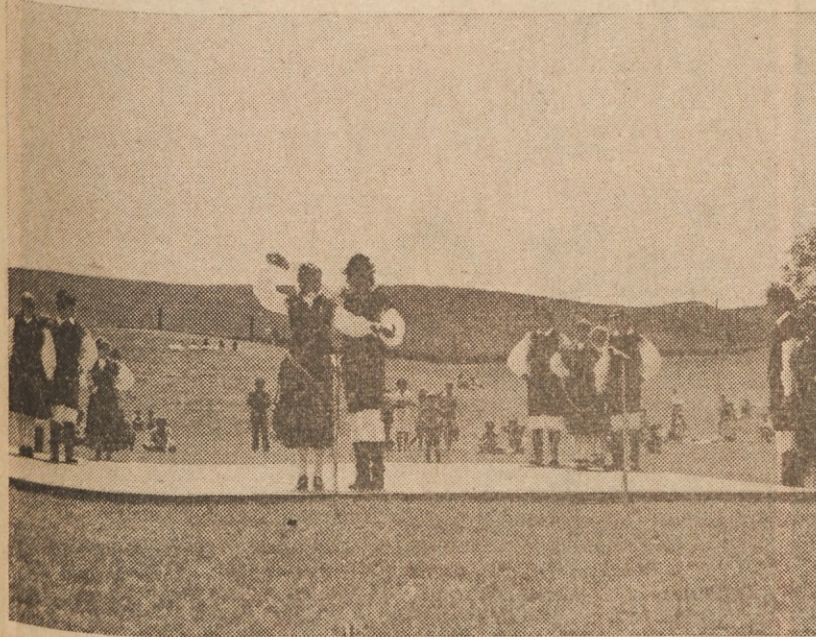
"Dragi bratje, predlagan je nam kandidat za sprejem. Kaže, da ni ravno napačen človek, ampak dokazati se mu nič ne more..."

RAZLIKE VSEPOVSOD

Rojak je vprašal svojega sosedu, ki se je vrnil z obiska v starem kraju: "Matt, povej mi, je kaj razlike med nekdanjimi in sedanjimi dekleti v starem kraju?"

Matt se posmehne in mu pojasni: "Pa še velika, velika razlika! Staramodna dekleta so zardevala, če jih je bilo sram. Moderna, sedanja dekleta se pa sramujejo, če zarde..."

KANADSKA DOMOVINA

Folklorna skupina "Biser" na 15. slovenskem dnevu v Kanadi na Slovenskem letovišču pri Torontu 28. julija 1974. (Foto: Sesar Studio, Toronto)

IZ SLOVENSKEGA SUDBURYJA

Slovenski in Izeljeniški dan

Slovinci v severnem Ontariju so se letos zopet postavili. Pokazali so, kaj zmore slovenska zavest, če se ji pridružita požrtvornost in idealizem. Pripravili so svoj Slovenski dan v Sudburyju. Povabili so rojake iz Toronta, iz Timmins, iz Sault Ste. Marie in iz drugih okoliških krajev. Vsaj po zastopnikih so se pridružili kulturnim delavcem v Sudburyju in Slovenski dan je uspel. K uspehu je pripomoglo tudi lepo vreme, ki se je držalo vse do pete ure popoldne, in krasno letovišče ob gorskem jezeru. Slovensko letovišče v Sudburyju dobiva vsako leto lepšo obliko, sicer je pa že v svoji naravni lepoti brez olepšavanja izredno privlačna točka. Voda v jezeru je mirna in čista kot oko nedolžnega otroka. Zrak je čist in narava je naravnost nasičena z blagodejnim mirom. In v krasi to narave so rojaki v Sudburyju pripravili svoj Slovenski dan.

Začeli so ga malo pred poludnevom s sv. mašo, ki jo je daroval lazarist iz Toronta g. Ivan Plazar C.M. Duhovnik je pripelel s seboj tudi sestro Mirto in nekaj mladih pevcev, ki so ob spremljani kitare med mašo prepevali.

Kulturni program dneva se je začel popoldne ob drugi uri. Začel in vodil ga je g. Zimer. Prvega je povabil k mikrofону predsednika Društva Slovencev g. Antona Končana. Op je v pozdravnem govoru pozdravil vse, ki so se tega dneva udeležili, zahvalil se je vsem, ki so pri pripravi sodelovali in poudaril, da imajo pri izvedbi te prireditve največjo zaslugo mladi ljudje, zlasti študentje.

Za predsednikom je spregovoril industrijalec g. Mikolič, ki je orisal dosežanje delo Društva Slovencev. Kot tretji je pozdravil Slovenski dan duhovnik g. Ivan Plazar v imenu slovenskih lazaristov v Kanadi.

Nato je predsedujoči predstavil občinstvu ravnatelja srednje šole g. Šporarja, Slovenca, ki je bil rojen v Kanadi, ki ni nikdar hodil v nikakoli slovensko šolo, ki mu francoščina — poleg angleščine seveda — veliko bolj gladko teče kot slovenščina, da je sam odkril slovensko družbo v Sudburyju in ki rad vedno pride med rojake v želji, da bi svojo slovensčino izpopolnil. Tudi on je spregovoril nekaj pozdravnih besed. Spodbujal je zlasti mladino, naj pridno študira in trdo dela, da bo ostala zvesta svojim staršem, ki slovijo kot pridni, delavni in verni državljani Kanade.

Kot zadnji je spregovoril v imenu Slovencev iz Toronta g. Petar Markeš. Čestital je roja-

kom iz severnega Ontarija, da kljub maloštevilnosti držijo skupaj in vztrajajo v prizvedanju, da bi v sebi in v svojih potomcih ohranili slovenstvo.

Po pozdravnih govorih je nastopil slovenski pevski zbor pod vodstvom ge. Gačnik. Zapel je "Gor čez izaro...". Po pesmi so štirje mladi pari v narodnih nošah zaplesali narodni ples "En hribček bom kupil". Ples je nastudirala ga. Pregel, Henrik Končan je mlade plesalce spremljal na harmoniki. Tej plesni skupini je sledila prisrčna slika najmlajših, ki so izvajale simbolično vajo "Sem slovenska deklica, Minka mi je ime". Vajo sta spremljala s petjem in kitaro Mikoličeva hčerka in sin. Tudi najmlajši iz Toronta so nastopili. Pred mikrofonom je prišla sestra Mirta s kitaro, okoli nje pa mladi pevci in so zapeli dve v moderni melodiji. Najbolj je vžgala tista, ki pravi: "Zakaj bom pa kanonček kupil?"

Ni še ponehalo odobravanje, ko so pred občinstvom stopili postavniki fantje s kitarami in so po Avsenikovih napevih zaigrali dve polki: "Na Golici" in "Na Robleku". Igrali so: Valič, dva Končanova, Mikoličev in Zlahetič. To točko je priredil Alfons Končan. Posebna točka sporeda je bil kratek škotski ples (short dance). Izvajala sta ga Dany Talek (v njem se poleg slovenske krvi pretaka tudi škotska) in Mark Reed. Prvi je igral na škotska pihala, drugi je pa v škotski narodni noši plesal. Temu kratkemu plesu je sledila točka slovenskih narodnih, ki sta jih pela in igrala Silvija Mikolič in njen brat. Program je znova zaključil pevski zbor pod vodstvom ge. Gačnikove. Zapel je: "Delaj, delaj, dekle pušljic". Zanimivost tega zbora je, da pri njem z vsem nadejem sodeluje dekle, ki slovenščine ne zna in je Angležinja po rodu. Da ste po slišali, s kakšnim navdušenjem je pela in kako lepo je izgovarjala slovenske besede. Poseboj je treba omeniti, da je občinstvo vse nastopajoče nagradilo z obilnim ploskanjem.

Prirediteljem Slovenskega dneva v Sudburyju je treba samo čestitati. Brez dvoma so v prireditvi vložili mnogo truda in jih posvetili mnogo časa. Kaj drugega jim moremo želeli kot: vztrajajte, da se drugo leto vidimo na 2. slovenskem dnevu. Ne nadejte iskati zvez z drugimi narodnimi, z manjšimi in z večjimi. Drug drugega rabimo in doseganje uspehov je samo v sodelovanju. Povezani predstavljamo slovenski narod in samo povezani bomo zmogli ohranjanje slovenstva z nas in v rodu naših zamancev. In v tem nam Bog pomagaj!

Por.

Glas iz Oshawe v Ontariu

OSHAWA, Ont. — Z velikim zanimanjem čitam in tudi zasledujem dopise naročnikov Ameriške Domovine iz slovenskih naselbin širom Amerike. Tudi iz Kanade se oglasi kateri, nihče pa iz naše naselbine Oshawa.

Največje priznanje gre dopisnikom Clevelanda, saj tu moramo vpoštevati, da je Cleveland slovenska prestolnica v Ameriki in tudi dom Ameriške Domovine. Izredno zanimivi so dopisi iz Chicaga "Izpod zvona Sv. Stefana in okolice" s podpisom "Toti Štajerc". Posebno priznanje mu gre, ko je priobčil v dopisu dne 6. avgusta, št. 128, o "Polka maši". Ko je vprašal bližnjega sosedo, kaj on misli o polka maši, mu je ta kratko odgovoril, kako je p. Fortunat, urednik Ave Marije, jasno povedal, da polka maša nima nič skupnega s sv. daritvijo, pa pripomnil, da polka spada v plesno dvorano, ne pa v cerkev.

Jaz in tudi vsak razsoden katoličan se strinjam z dopisnikom stoodstojno, da če bo uvedena polka med daritvijo Kristusovega trpljenja, bo konec sodelovanja vernega ljudstva z mašnikom pri sv. maši po novih obredih. Pripomnil je tudi, da je bila polka maša v slovenski cerkvi sv. Jožefa in je bila cerkev do zadnjega kotička napolnjena. Sigurno niso niti starejši prisotni sledili sv. daritvi in tudi duhovnik je bil sigurno pozoren na plesne melodije. Če bo splošno uvedena plesna melodija pri sv. maši, ni daleč čas, ko bo uveden tudi ples! Kam nas pelje moderna civilizacija mladega rodu. Naj zadostuje izraz mojega mišljenja o tej zanimivi zadevi, mogoče se še kdo oglasi in objasni bolj razumljivo uvedbo "Polka maše".

Naj na kratko omenim romanja k Mariji Brezjanski v Lemontu iz mnogih naselbin Amerike, katera so objavljena v naši priljubljeni Ameriški Domovini. Objavljeno je bilo tudi romanje torontskih Slovencev, katero je organiziral in tudi vodil č. g. Časl, duhovnik pri župniji Marije Pomagaj v Torontu, od 18. do 20. maja. Temu romanju sva se z velikim veseljem pridružila z mojo ženo in doživela izredno srečo, katero sva nameravala dolga leta, pa se nama je želja izpolnila zdaj. Koliko užitek smo imeli vsi romarji na 10-urni vožnji iz Toronta do Joliet, kjer nam je p. Fortunat preskrbel prenočišče v motelu za prvo noč, ker je bila druga skupina v Lemontu na duhovnih vajah.

Omenjena vožnja na dveh busih ni bila dolgočasna ali mučna, ker so romarice skrbele, da smo vsi skupno molili rožni venec in pri vsaki končani deseti peli Marijino pesem. Po končanem rožnem vencu nas je gospod Časl presenečal s prijetnimi in nedolžnimi humorjem, katerega jaz nikdar ne bi pričakoval od č. g. Časla. Prenočili smo v Jolietu, ker smo imeli samo en dan za obisk in pobožnosti.

Ob prihodu, ko so naši busi zavili z glavne ceste na samostanski griček, nas je dočkal in prisrčno pozdravil p. Fortunat. Prijazni gospod je vsem izrekel dobrodošlico k Mariji Lemontski. Peljal nas je najprej v romarski dom na kratek oddih in zajtrk, kateri se nam je izvrstno prilagel. Po končanem okrepčilu smo šli v Marijino cerkev v samostanu, da smo mogli opraviti najprej sv. spoved, nakar je p. Fortunat nam najprej podal pridigo o pomenu našega romanja k Mariji Brezjanski v Lemontu. Sigurno sem, da nam vsem ostane v spominu lepa pri-

diga patra Fortunata o Mariji. Po pridigi je g. pater začel sv. mašo, pri kateri je somaševal tudi naš vodja romarjev g. Časl.

Kako krasno je zvenelo petje Marijinih pesmi romarjev ob spremljavi izvrstnega organista patra Vendelina. Po končani sv. maši smo šli v romarski dom, da nas je p. Fortunat namestil po sobah, nakar smo šli k južini, katero so nam priredile prijazne setre Romarskega doma. Popoldne smo se po kratkem počitku premestili v samostansko cerkvico k šmarincam in tudi doživeli izredni občutek krasnega petja petih litanij.

Prišlo je veliko slovenskega naroda iz bližnje okolice, da sta se petje in pobožnost povečala Mariji na čast. Na koncu nam je p. Fortunat podelil blagoslov z Najsvetejšim. S tem je bila popolnanska pobožnost končana.

Proti večeru smo bili priredili po prizadevanju g. Časla procesijo z lučkami na grob našega mučeniškega škofa Rožmana. Skupno smo zmolili rožni venec na grobu in tam je spregovoril nekoliko iz življenja kakor tudi trnjeve poti in preganjanju v domovini g. Markeš. Tudi p. Fortunat je z nekoliko besedami obrazložil njegovo kratko življenje in končno smrt in pokop na Ameriških Brezjah pri Mariji v Lemontu.

Obiskali smo tudi približno vse zanimivosti Ameriških Brezj in tudi občudovali toliko pozrtvovanja slovenskih patrov, da so tako izredno napravili griček, kjer biva Marija Brezjanska v Lemontu. Izredna zanimivost je lurska grota, po pojasnilu p. Fortunata je bila dvakrat predelana. Koliko žrtv in dobre volje so imeli dobri patri, da so občudovanja vredno stvar tako krasno napravili. Vsa čast jim! Končno smo se vrnili v Romarski dom in kmalu šli k počitku radi pojasnila g. Časla, da bomo drugo jutro zgodaj odrinili proti Torontu.

Navsezgodaj nas je g. Časl čakal v romarski kapeli, da je odslužil sv. mašo za srečno pot, nakar smo bili tudi deležni okusnega zajtrka, potem smo se na hitro poslovili od prijaznih patrov, kateri so nas spremili do naših busov. Ko smo zavili proti glavni cesti z občutkom srčnega upanja, da bi bili še tako srečni in Marijo Lemontsko še mogli obiskati. Vožnjo smo imeli lepo in tudi kratkoročno z molitvijo rožnega venca in petjem Marijinih pesmi.

Vse priznanje in zahvala g. župniku Časlu, kateri je organiziral in tudi vodil to romanje tako uepričakovano izvrstno!

Nikolaj Novak

Prezgodnja 60-letnica

Toronto, Ont. — Moja dobra žena Barbara Čemas bo praznovala v petek, 30. avgusta 1974 svojo 60-letnico. Kar verjeti ne morem, da so se leta tako hitro nabrala.

Moja življenjska družica je bila rojena dne 30. avgusta 1914 v vasi Zilje, pri Vinici ob Kolpi. Celih 50 let je živel na očetovem posestvu. V svoji mladosti je veliko trpela in veliko delala. Sedaj pa bo slavila svojo 60-letnico v novi domovini Kanadi ob svoji ljubljani družini.

Kot rečeno, je bila njena mladost ena sama trnjeva pot. Ko ji je bilo 14 let, je ostala brez matere. Morala je poprijeti za gospodinjstvo in kmetijo. Njen oče jo je prisilil mlado oženiti, ker ni bilo pri hiši moči za delo. Midva sva se dobro poznala, ker sem bil njen sosed in sošolec. Pa smo sklenili poročni dogovor. Cela občina se je čudila temu mlademu paru, Barbara je imela šele 16 let, jaz pa 18 let.

Bila pa sva oba močna in dobro razvita. Z veliko ljubeznijo sva poprijela za očetovo kmetijstvo in kar tekmovali smo s sosedi.

V par letih je bilo naše posestvo polno vinogradov, sadovnjakov in popolnoma prenovljeno. Vse nam je šlo po sreči. Bog je blagoslovil zakon s štirimi otroci, katerih sva bila zelo ve-

Zakaj se nisem pridružil Osvobodilni fronti

(Nadaljevanje)

Jasno je, da se niti sam, niti moji znanzi iz zagrebške kasarne, niti na desetisoče drugih slovenskih mož in fantov po svoji vesti nismo mogli pridružiti taki teroristični organizaciji.

Ko vsako leto praznujemo obletnico smrti teh naših junakov, je naša dolžnost, da v njih ime ponovno povemo resnico, da je objektivni zgodovinar ne bo mogel prezreti. In ta resnica je: da so slovenski komunisti že pred vojno, ob izbruhu vojne in med vojno bili v službi mednarodnega komunizma, ki mu za usodo slovenskega naroda ni bilo mar;

da si je številčno nepomembna komunistična stranka v Sloveniji usurpirala mandat, da je v imenu naroda izrekala smrtno obsodbo in tako postala edina politična skupina v 1500-letni zgodovini slovenskega naroda, ki je pobila na desetisoče svojih lastnih bratov Slovencev zato, da je tako prišla na oblast;

da je ista komunistična skupina prisilila tradicionalno demokratski narod v tabor njemu tujega totalitarnega komunizma;

da je ta nesrečna opredelitev bila glavni vzrok, da Slovenci ob zaključku druge svetovne vojne, pri svojih upravičenih zahtevah po slovenskem ozemlju v Avstriji in Italiji, na mednarodnih mirovniških konferencah niso dobili podpore od merodajnih velesil in smo tako izgubili Koroško, Trst, zono A in se nam še danes oporeka zona B;

da slovenski narod še danes, po tridesetih letih, nima prilike, da bi se prostovoljno, na svobodnih volitvah izrazil v prid ali proti sedanjemu režimu;

da zato Slovenci v domovini še danes ne uživajo politične, gospodarske, verske in kulturne svobode, kot jo imamo srečo uživati mi v resnično demokratski novi domovini Ameriki.

Čas beži... leta tečejo, mi polagoma pozabljamo dogodeke, na katere spomin nam stiska srce. Tako sem in tja slišimo pripombo: "Zakaj pogrevati staro politiko; pozabimo!"

Res je, da nas že vera uči, da moramo svojim dolžnikom odpustiti. Res je pa tudi, da smo le po božji Previdnosti preživeli komunistično revolucijo. Bog, brez katerega volje ne pade niti las z glave, nam je podaljšal življenje z gotovim namenom. In ta namen je med drugimi po mojem mnenju sledeč:

1. Pričati resnico v imenu naših mrtvih junakov, da oni niso bili izdajalci slovenskega naroda, pač pa so dali svoje življenje zato, ker so ta narod in njegove verske in politične tradicije ljubili in jih hoteli ohraniti zase in za svoje potomce.

2. Dokazati mladi slovenski generaciji, doma in v tujini, da se komunistično vodstvo med vojno ni borilo za svobodo, ampak za oblast. Ko sem septembra 1943, po italijanski kapitulaciji bil prisiljen mobiliziran v partizansko brigado, nisem v dveh mesecih med nemško ofenzivo slišal niti enega strela nje-nih edinic proti Nemcem, čeprav smo s spretnim umikanjem in skrivanjem pogostoma prišli v bok ali celo v ozadje nemških čet; istočasno pa smo

sela. Lepo so rastle in bili pridni v šoli.

Po drugi svetovni vojni smo se odločili, da se preselimo v novo domovino Kanado. Vse otroke smo potegnili k sebi. Danes živimo vsi skupaj, eden v bližini drugega, v krasnem mestu Torontu. Vsi srečni bomo slavili 60-letnico naše dobre mamice, ki je v svoji mladosti veliko trpela in veliko delala. Našo ljubezen in predanost si je v polni meri zaslužila. Naj nam jo Bog ohranja v moči in zdravju še mnoga, mnoga leta!

Stanley Čemas

dnevno slišali iz ust propagandistov, kako edince OF obkoljujejo in z italijanskimi topovi streljajo na posadke Vaških straž — Slovencev, ko so se te koncentrirale v gradu Turjaku. Ne trdim, da v vrstah OF v začetku revolucije morda ni bilo nekaj idealistov, narodnjakov, zlasti na Stajerskem, Gorenjskem in Primorskem. Toda ti niso napredovali v bataljonske politične komisarije, ki so iz dneva v dan zlivali reke sovražstva proti Slovincem-nekomunistom. Taki so OF sami zapustili, če jih niso že popreje, kot nezanesljive, partijci sami pobili.

3. Pospeševati na ta način evolucionjski proces v domovini, da bo nova generacija polagoma le spoznala resnico in popravila krivico s tem, da bo vrnila čast padlim protikomunističnim borcem in prav tako vrnila slovenskemu narodu pravo demokracijo.

Previsoka cena, bo morda kdo dejal. Da, visoka! A še vedno nič v primeru s ceno, ki so jo plačali naši protikomunistični borci, ki so za ta ideal dali najdražje, kar so imeli — svoje življenje.

Tisti, ki so že obupali, da bi do uresničenja teh zahtev sploh kdaj prišlo, naj ne pozabijo, da je v zgodovini bilo vseh sistemov enkrat konec, celo tisočletnega rimskega cesarstva. Mogoče ne za časa našega življenja; pa to ni važno. Važno je, da bo končno resnica tista, ki bo zmagala.

Ko bo slovenskemu narodu zopet vrnjena svoboda, takrat bo zadoščeno tudi našim padlim borcem, ker bodo vedeli, da svojih življenj niso dali zastonj. Ko te dni za njih molimo, dodajmo našim molitvam še gorečo prošnjo, naj Vsemogočni nakloni, da bi ta dan kmalu doživel.

Štajerc

Wellandski prekop zapri

PORT ROBINSON, Ont. — Tovarna ladja je butnila v most preko Welland prekopa, ki se je nato podrl in zaprl prehod v vodni poti sv. Lovrenca. Dve osebi sta bili ranjeni, škoda pa

Wellandski prekop zapri

Wellandski prekop zapri

Wellandski prekop zapri

gre v milijone dolarjev.

Pričakujejo, da bo minilo dva do tri tedne, predno bo mogoče promet spraviti zopet v red, saj je bila to v 43-letni zgodovini prekopa večja taka nesreča.

Ker je to čas največjega prometa po prekopu, bodo ladje zaostale na obeh straneh in čakale na odprtje plovbe. To bo prineslo seveda dodatno škodo.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

EUCLID — ZIDAN RANČ
naprodaj krasna starejša hiša, s tremi spalnicami, jedilna soba, ognjišče, klet in garaža na lepem lotu s sadnimi drevesi. 50 x 300 \$35,900.

COLONIAL
prijazen z tremi spalnicami z delovno sobico na prvem, velika sprejemna soba, velika moderna kuhinja, klet in garaža; kompletno premodelirana hiša v bližini E. 185 St. V zgornjih dvajsetih.

EASTLAKE
na različnih ravneh, (split) najnovejše vrste, s tremi spalnicami, z aluminijem obita, rekreacijska soba. Jako čista. \$33,900.

Route 91 — Glen Drive
novi razvoj hiš, sedaj pod zgradbo, ranči, splits, s tremi spalnicami, dvojna priključena garaža. 1½ kopalnica. Polna klet. Kvalitetno delane. Kličite da vam pokažemo.

UPSON REALTY

499 E. 260 St. 731-1070
Odprto od 9. do 9. (142)

GOSTILNA NAPRODAJ
z življenjskim prostorom. Vse zidano. Vse kot novo. Dober promet, v Euclid, Ohio okolici. Dobra slovenska trgovina. Vprašajte za Knaus.

GEORGE KNAUS REALTOR
819 E. 185 St. 481-9300 (142)

NAPRODAJ
hiša za dve družini 5-5, dva garaža na E. 172 St. od Grovewood ave. Kličite po 6. uri 481-8437 ali 486-2397. (143)

EUCLID
By owner, 3 bedroom, 1½ bath, bungalow. Completely remodeled. New Sanitas and carpeting throughout. Central air, new porch and storm windows. Fenced in yard with play house and above ground pool. Ideal location. Move in condition. \$29,700. CALL 486-0519 (142)

V najem
Odda se 5 sob odraslim. Nič otrok ali živali. Na 17817 Delavan Rd. — 531-1538. (142)

CONDOMINIUM FOR SALE
Built 5 yrs. ago as a condo, not a changed over apt. 2 bedr., 1½ baths, central air. Built-ins. Secluded off Babbitt Rd., Euclid, with pool. Currently rented for \$200 a month. Renter would like to stay 1 more yr. past October. \$23,000. 486-5684 (x)

Help Wanted — Female
ŽENSKÉ DOBIJO DELO
za lahko sestavljenje (assembly work) Mi vas naučimo. Dnevno delo. Starost ni omejena. Kličite 781-7136 (141)

SLOVENKA
dobi delo za pripravo obeda in lahka hišna dela za starejšo žensko. Svojo sobo in kopalnico. V Euclid, O. \$75 na teden. Kličite 531-5011 ali 442-0013. (143)

MALE HELP WANTED
JANITOR WANTED
Janitor needed at St. Mary's Church. Anyone interested call 761-7740. Living quarters available. (x)

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

A ta Boštjanova Mina je bila tako snažna, da ni mogla trpeti na sebi umazane cunje. Strgati jo je morala s sebe, čeprav bi ji ležala na srcu in bi morala zaradi tega izkrvaveti. Spet je zaslila "Miserere" za krsto svojega mrtvega brata, malega, svetega mučenika, ki ga je oni drugi umoril. In tedaj so zamrli vsi drugi glasovi v duši Mine Boštjanove. En sam glas je še vpil, klic po masčevanju in pravičnosti, ki so ga klicali vsi nedolžno preganjani zoper svoje ubijalce.

Se enkrat je zbrala Mina vso svojo voljo in sklenila: grem k državnemu pravniku — in nič več se ne bom mučila in izpraševala — zdaj tudi storim, kar sem se namenila! —

Ni vedela, kako bi prišla do državnega pravdnika. Pa je hotela s posredovanjem nekega odvetnika, ki je zastopal njihovo družino, telefonično vprašati, ali more k njemu. Odvetnik pa ji je dejal, naj pride brž v njegovo pisarno.

Stari gospod jo je sočutno prijel za roko:

"Torej, draga gospodična Boštjanova, zdaj pa le korajž! Kaj more kaka poštena družina za to, če se izmalici kak njen član? Pametni ljudje ne bodo zato vas in svojcev manj spoštovali."

Mina je strmela vanj. "Kaj naj to pomeni, gospod doktor?"

Odvetnik jo je poln skrbi pogledal. Obrnil se je od nje.

"Ah — saj se ničesar ne ve." S skrbljivo prijaznostjo je posadil Mino v naslanjač in dejal očetovsko:

"Torej, ljuba gospodična, vzemite svoje močno srce v obe roki. Povedati vam moram prav hudo reč. Vašo družino je doletela velika nesreča."

Planila je pokonci. "Kaj se je že zvedelo, da je moj brat Lojze..."

"Kaj naj bi se zvedelo?"

"Da je v Loki ukradel kelih?"

Odvetnik se je visoko vzravnal. "Tak ste vendar že vedeli! Mislil sem, da niti ne slutite ničesar."

Naglo in razburjeno je dejala Mina:

"Če sem vedela? Ničesar nisem vedela, le slutila sem! Slutila strahotno natanko. Moj ubogi brat Bernard je zaradi tega zločinca od groze umrl. Gospod doktor, prišla sem k vam, da mi svetujete, kako bi dobila državnega pravdnika. Jaz sama bom naznanila svojega brata. Zato sem tu."

"To je podobno Mini Boštjanovi," je dejal odvetnik in se okrenil. Nato jo je spet dobrohotno posadil v naslanjač, šel nekaj korakov po sobi gori in doli, preložil brez potrebe neko knjigo na pisalni mizi z desne na levo in slednjič dejal:

"To je treba premagati — ljuba moja! Nepotrebno je, da bi šli k državnemu pravniku, je že vse prišlo na dan."

Mina se niti zgenila ni. Odvetnik je segel po nekem časopisu.

"Glejte, gospodična, tu je poročilo. Prav boli me, da vam moram kaj takega pokazati, vendar je dosti boljše, da preberete pri meni, ko da bi brali na cesti ali v gostilni."

V časopisu je bilo tiskano:

"Vlomilec loške cerkve prijel. Vinjena sta skušala posestnikov sin Lojze Boštjan iz Lake in dninar Matijec Šober iz istega kraja pri nekem zlatarju prodati kelih, ki sta ga ukradla v loški cerkvi. Zlatar jima je dejal, naj malo počakata, da se prepriča,

koliko je kelih vreden, pa je medtem poslal poročilo policiji, ki je ujela oba vlomilca. Oba sta vse priznala."

Mina je trikrat počasi prebrala poročilo, vrnila list in tiho dejala:

"Hvala! Ničesar novega nisem zvedela. In prav je, da mi zdaj ni treba biti njegov rabelj. To bi le težko izvršila."

Odvetnik jo je hotel spremiti do gostilne, a Mina je to odklonila. Ko se je pa kesneje sama peljala s svojim kolesljem, je bilo pa le dobro, da je pridna kobilica sama našla pot domov.

23.

Doma je mati čakala Mino. Vprašala jo je, zakaj je šla v mesto.

"Ah, nekaj sem hotela vprašati odvetnika, pa je bilo že vse v redu," je odvrnila Mina in okrenila glavo, da ji mati ni videla v obraz.

Kaj "je bilo v redu", stara žena ni več vprašala. Nikoli ni hotela ničesar slišati o pravnih zadevah in Mina je sklenila, da mati ne sme ničesar zvedeti o tej stvari. Vso svojo moč bo uporabila za to. Upala je, da v vasi ne bo nihče tako sirov, da bi govoril materi o tej skeleči rani. Skrbno je hotela paziti na pisma in časopise. Poročenima sestrama je hotela vse sama povedati, prav tako njunima možema in tudi župniku, da ne bi prišel tolažit matere in ji nevede povzročat bolečine pa tudi staremu učeniku in vsem v hiši, vsakemu posebej bo vse razodela. Vaščanom bo sporočila, da mati, ki boleha na srcu, ničesar ne ve o žalostnem dogodku in misli, da je Lojze kam izginil. Le zaradi Toneta je bila v skrbeh. Vprašala je mater, kje je Tone, a mati ni vedela zanj. Dekla je plaho povedala, da je Tone zdijval na polje in da je

ADMIRAL JE SVARIL — Adm. Elmo Zumwalt, v pokoj odšli načelnik pomorskih operacij, je pred svojim odhodom iz službe pozval ZDA, naj okrepe svojo vojno mornarico, da bo ta tudi v bodoče obvladovala svetovna morja in pomorske poti, kot jih je v preteklosti.

imel časopis v roki. Že čez minuto je bila Mina na poljski stezi. Lovec, ki že na veliko razdaljo vidi ali sluti kako divjačino, nima tako bistrh oči, kot jih je imela Mina, ko je iskala Toneta. Tone je bržkone že o vsem obveščen. "Če misliš tuliti, pojdi na polje," mu je bila nekoč dejala — "in vekaj vprico sonca in lune, ne pa vprico mene!"

Toneta je dobila v nekem razoru rženega polja. Fant je glasno zajokal, ko je zagledal sestro. V rokah je držal umazan in zmečkan časopis.

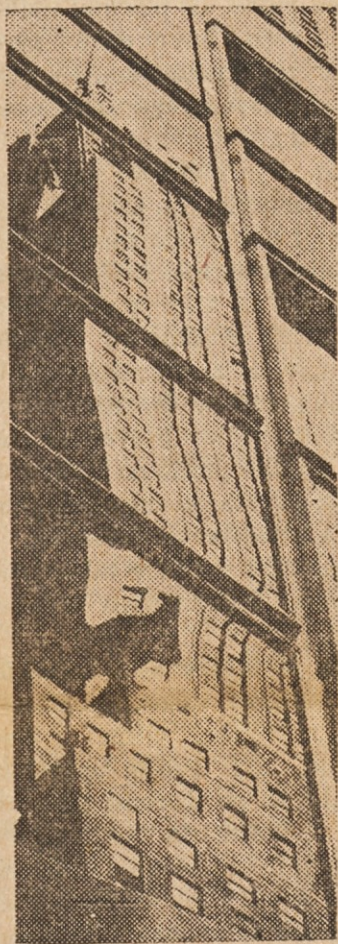
"Mina, ali je res, kar je v časopisu, da je naš Lojze..."

"Res je, Tone. Pojdi sem in nikar se tako ne jokaj! Tamle so ljudje; ni treba, da slišijo, če se mi jokamo."

Za roko ga je odvedla z njive. "Mina, jaz nočem nič več iti v vas. Sram me je, da bi umrl!"

"Ljubi Tone!" mu je tiho dejala in se ga oklenila. Čez čas je začela:

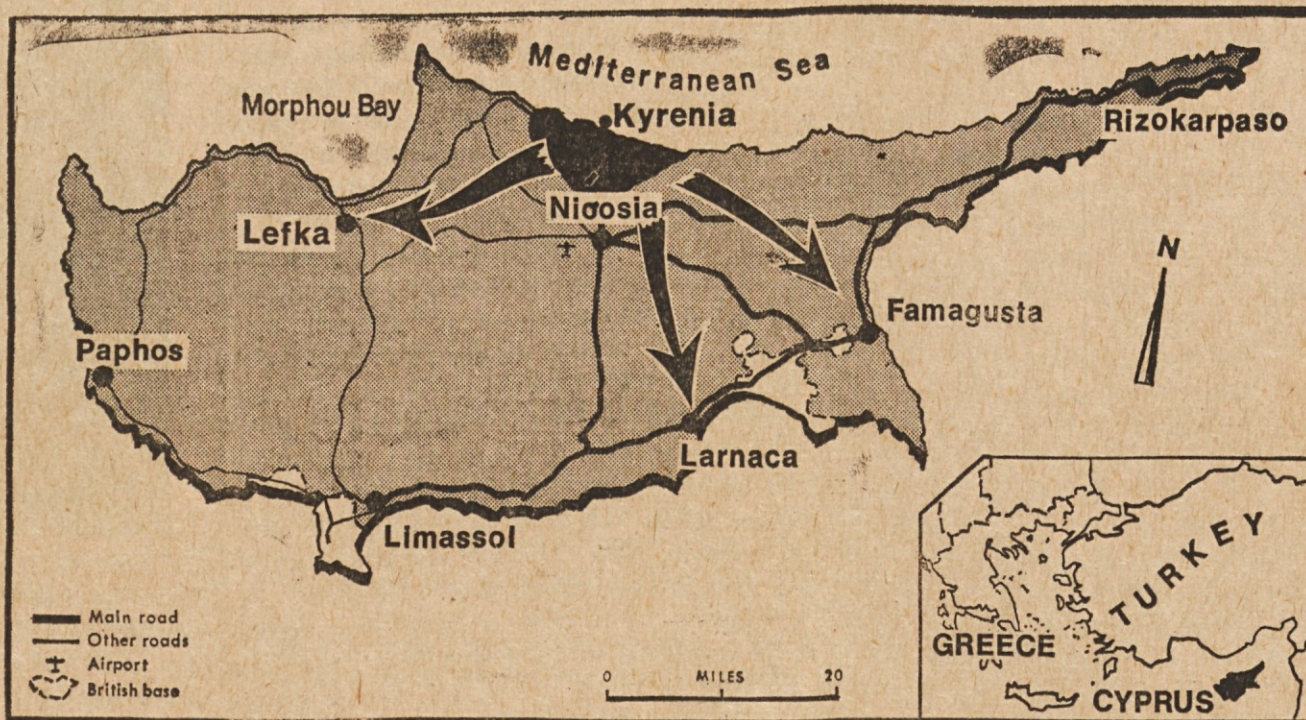
"Glej, Tone, človek se ne sme nikoli preveč prestrašiti. Bernard se je preveč prestrašil in je zato umrl. Tudi jaz sem se

V SLABEM STANJU — Chrysler Building, ponos New York Cityja, zgleda na tej sliki v nekam slabem stanju. Slika je le odsev poslopja v oknu nasproti stoječe stavbe.

PRI IGRI — Mednarodni rdeči križ vzdržuje v Saigonu edino otroško bolnišnico, kjer morejo malčki, prizadeti po vojskovanju, iskati in dobiti pomoč. Slika kaže otroke v tej bolnišnici pri igranju.

DRAGI NAROČNIKI IN NAROČNICE!

Lepo prosimo, pošljite nam naročnino že ob prvem obvestilu, prihranite nam ponovno delo in stroške! Sporočite takoj, če želite spremembo v naročništvu. Pridobivajte nam novih naročnikov. Priporočite naš list svojemu slovenskemu sosеду in znancu!

AMERIŠKA DOMOVINA

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

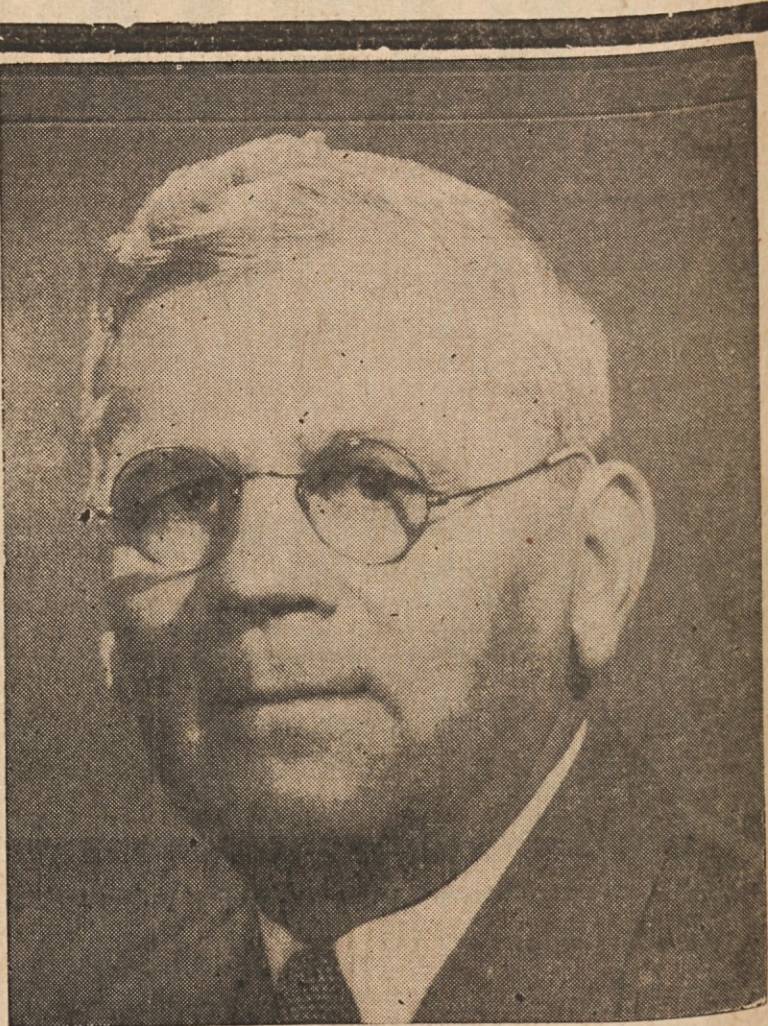
15301 Waterloo Road

531-1235

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE, ODKAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI SOPROG, OČE, STARI OČE IN BRAT

Frank Knific St.

Njegovo dobro srce je prenehalo biti 27. avgusta 1969.

O kako prazen dom je naš, Bog Te je vzel iz naše srede, odkar Te več med nami ni, rešil Te bolečin in trpljenja.

Zalujoci:

soproga MARY rojena DONAT
sin FRANK J. ml. hčerka EILEEN GATOZZI
vnuki in vnukinje
RUDY KNIFIC nečak GLORIA KNIFIC nečakinja
brat ANDREW v Brooklynu
Cleveland, O. 27. avgusta 1974.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

- Mi izdajamo najmodernejše celoživljenske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1,000.
- Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

• SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!

• ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSERNO POZOBNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

FRANK ZNIDAR, društvo št. 169, Tel. 761-6362
15606 Holmes Ave., Cleveland

LUDMILA GLAVAN, društvo št. 172, Tel. 941-0014
13307 Puritas Ave., Cleveland

MARY ZUPANCIC, društvo št. 226, Tel. 432-2833
6124 Glass Ave., Cleveland